

ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE LATVIJE O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Latvija o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, podpisane 17. aprila 2002 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki sta jo Republika Slovenija in Republika Latvija podpisali 7. junija 2017 ("MLI").

Ta dokument je bil pripravljen v posvetovanju s pristojnim organom Republike Latvije ter predstavlja skupno razumevanje prilagoditev konvencije, opravljenih z MLI.

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Republike Latvije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 29. oktobra 2019. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so dostopna:

- v Republiki Sloveniji v Uradnem listu Republike Slovenije št. 25/02-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>);
- v Republiki Latviji v Uradnem listu Republike Latvije "Latvijas Vēstnesis", št.: 163, 08.11.2002 (<https://www.vestnesis.lv/ta/id/68155>), in angleška različica je dostopna na: <https://likumi.lv/ta/en/starptautiskie-ligumi/id/608-convention-between-the-government-of-the-republic-of-latvia-and-the-government-of-the-republic-of-slovenia-for-the-avoidance-of-double>

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, in stališče Republike Latvije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 29. oktobra 2019, je dostopno [na spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Republike Latvije v njunih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 29. oktober 2019 za Republiko Latvijo.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. februar 2020 za Republiko Latvijo.

Določbe MLI se v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2021 ali po njem,
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračunata državi pogodbenici, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. avgusta 2020 ali po njem.

K O N V E N C I J A

MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE LATVIJE O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA

Vlada Republike Slovenije in Vlada Republike Latvije sta se

v želji, da skleneta konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja,

Naslednji prvi odstavek 6. člena MLI se vključi v preambulo te konvencije:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

sporazumeli, kot sledi:

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka in premoženja, ki so uvedeni v imenu države pogodbenice ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.

2. Za davke od dohodka in premoženja se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek, celotno premoženje ali na sestavine dohodka ali premoženja, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin ter davki na zvišanje vrednosti kapitala.

3. Obstoječi davki, za katere se uporablja konvencija, so zlasti:

a) v Sloveniji:

(i) davek od dobička pravnih oseb,

(ii) davek od dohodka posameznikov, vključno z mezdami in plačami, dohodkom iz kmetijskih dejavnosti, dohodkom iz poslovanja, dobičkom iz kapitala in dohodkom iz nepremičnin in premičnin (dohodnina),

(iii) davek od premoženja,

(iv) posebni davek na bilančno vsoto bank in hranilnic

(v nadaljevanju "slovenski davek");

b) v Latviji:

(i) davek od dohodka podjetij (uzņçmumu ienâkuma nodoklis),

(ii) davek od osebnega dohodka (iedzīvotāju ienâkuma nodoklis),

(iii) davek na nepremičnine (nekustamâ îpašuma nodoklis)

(v nadaljevanju "latvijski davek").

4. Ta konvencija se uporablja tudi za kakršne koli enake ali vsebinsko podobne davke, ki se uvedejo po datumu podpisa konvencije dodatno k obstoječim davkom ali namesto njih. Pristojna organa držav pogodbenic drug drugega uradno obvestita o vseh bistvenih spremembah njihovih davčnih zakonodaj.

3. člen

SPLOŠNA OPREDELITEV IZRAZOV

1. Za namene te konvencije, razen če sobesedilo zahteva drugače:

a) izraz "Slovenija" pomeni Republiko Slovenijo, in ko se uporablja v zemljepisnem smislu, ozemlje Slovenije, vključno z morskim območjem, morskim dnem in podzemljem ob teritorialnem morju, če Slovenija lahko nad takim morskim območjem, morskim dnem in podzemljem izvaja svoje suverene pravice in jurisdikcijo v skladu s svojo notranjo zakonodajo in mednarodnim pravom;

b) izraz "Latvija" pomeni Republiko Latvijo, in ko se uporablja v zemljepisnem smislu, ozemlje Republike Latvije in vsako drugo območje ob teritorialnem morju Republike Latvije, na katerem se lahko po zakonodaji Latvije in v skladu z mednarodnim pravom izvajajo pravice Latvije v zvezi z morskim dnem in njegovim podzemljem ter z njenimi naravnimi viri;

c) izraza "država pogodbenica" in "druga država pogodbenica" pomenita, kot zahteva sobesedilo, Latvijo ali Slovenijo;

d) izraz "oseba" vključuje posameznika, družbo in katero koli drugo telo, ki združuje več oseb;

e) izraz "družba" pomeni katero koli korporacijo ali kateri koli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;

f) izraza "podjetje države pogodbenice" in "podjetje druge države pogodbenice" pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;

- g) izraz "mednarodni promet" pomeni kakršen koli prevoz z ladjo ali letalom, ki ga opravlja podjetje države pogodbenice, razen če ladja ali letalo opravlja prevoze samo med kraji v drugi državi pogodbenici;
- h) izraz "pristojni organ" pomeni:
 - (i) v Sloveniji Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali pooblaščenega predstavnika tega ministrstva;
 - (ii) v Latviji Ministrstvo za finance ali pooblaščenega predstavnika tega ministrstva;
- i) izraz "državljan" pomeni:
 - (i) katerega koli posameznika, ki ima državljanstvo države pogodbenice;
 - (ii) katero koli pravno osebo, osebno družbo ali združenje, katerih status izhaja iz veljavne zakonodaje v državi pogodbenici.

2. Kadar koli država pogodbenica uporabi konvencijo, ima kateri koli izraz, ki v njej ni opredeljen, razen če sobesedilo zahteva drugače, pomen, ki ga ima takrat po pravu te države za namene davkov, za katere se konvencija uporablja, pri čemer kateri koli pomen po veljavni davčni zakonodaji te države prevlada nad pomenom izraza po drugi zakonodaji te države.

4. člen

REZIDENT

1. Za namene te konvencije izraz "rezident države pogodbenice" pomeni katero koli osebo, ki je po zakonodaji te države dolžna plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, sedeža uprave, kraja ustanovitve ali katerega koli drugega podobnega merila, in vključuje tudi to državo in katero koli njeno politično enoto ali lokalno oblast. Ta izraz pa ne vključuje katere koli osebe, ki je dolžna v tej državi plačevati davke samo v zvezi z dohodki iz virov v tej državi ali od premoženja v njej.

2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka tega člena posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi na naslednji način:

- a) šteje se samo za rezidenta države, v kateri ima na razpolago stalno prebivališče; če ima stalno prebivališče na razpolago v obeh državah, se šteje samo za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče življenjskih interesov);
- b) če ni mogoče opredeliti države, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od držav na razpolago stalnega prebivališča, se šteje samo za rezidenta države, v kateri ima običajno bivališče;
- c) če ima običajno bivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se šteje samo za rezidenta države, katere državljan je;
- d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.

3. Kadar je zaradi določb prvega odstavka tega člena oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, si pristojna organa držav pogodbenic prizadevata vprašanje rešiti s

skupnim dogovorom. Če takega dogovora za namene te konvencije ne moreta doseči, oseba ni upravičena zahtevati ugodnosti iz te konvencije.

5. člen

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. Za namene te konvencije izraz "stalna poslovna enota" pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.
2. Izraz "stalna poslovna enota" še posebej vključuje:
 - a) sedež uprave,
 - b) podružnico,
 - c) pisarno,
 - d) tovarno,
 - e) delavnico in
 - f) rudnik, nahajališče nafte ali plina, kamnolom ali kateri koli drug kraj pridobivanja naravnih virov.
3. a) Gradbišče, projekt gradnje, montaže ali postavitve ali dejavnost nadzora v zvezi z njimi je stalna poslovna enota samo, če tako gradbišče, projekt ali dejavnost traja več kot devet mesecev.
 - b) Šteje se, da se dejavnosti, ki se pred obalo države pogodbenice v tej državi opravljajo v zvezi z raziskovanjem ali izkoriščanjem morskega dna in podzemlja ter njihovih naravnih virov, opravljajo prek stalne poslovne enote v tej državi, če se take dejavnosti izvajajo v obdobju ali obdobjih, ki skupno trajajo več kot 30 dni v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev.
4. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz "stalna poslovna enota" ne vključuje:
 - a) uporabe prostorov samo za namen skladiščenja, razstavljanja ali dostave dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
 - b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za namen skladiščenja, razstavljanja ali dostave;
 - c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za namen predelave s strani drugega podjetja;
 - d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za namen nakupa dobrin ali blaga ali zbiranja informacij za podjetje;
 - e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za namen opravljanja kakršne koli druge dejavnosti pripravljalne ali pomožne narave za podjetje;
 - f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršno koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih a) do e), pod pogojem, da je splošna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalne ali pomožne narave.

5. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena, kadar oseba – ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja šesti odstavek tega člena – deluje v imenu podjetja ter ima in običajno uporablja v državi pogodbenici pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi v zvezi s katerimi koli dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če so dejavnosti te osebe omejene na tiste iz četrtega odstavka tega člena, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah tega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.

6. Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker opravlja posle v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali katerega koli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, pod pogojem, da te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja.

7. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo, ki je rezident druge države pogodbenice ali opravlja posle v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače) ali je pod nadzorom take družbe, samo po sebi še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

6. člen

DOHODEK IZ NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Izraz "nepremičnine" ima pomen, ki ga ima po pravu države pogodbenice, v kateri je ta nepremičnina. Izraz vedno vključuje premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere veljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, vsako opcijo ali podobno pravico pridobiti nepremičnine, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot odškodnino za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva, pravico do sredstev, pridobljenih z raziskovanjem ali izkoriščanjem morskega dna in podzemlja ter njunih naravnih virov, vključno s pravico do deležev v teh sredstvih ali do koristi iz njih. Ladje in letala se ne štejejo za nepremičnine.

3. Določbe prvega odstavka tega člena se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, dajanjem v najem ali katero koli drugo obliko uporabe nepremičnine.

4. Kadar ima zaradi lastništva delnic ali drugih korporacijskih pravic v družbi lastnik takih delnic ali korporacijskih pravic v družbi pravico do uživanja nepremičnin družbe, se lahko dohodek iz neposredne uporabe, dajanja v najem ali vsake druge oblike uporabe take pravice do uživanja obdavči v državi pogodbenici, v kateri je nepremičnina.

5. Določbe prvega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja in za dohodek iz nepremičnin, ki se uporabljajo za opravljanje samostojnih osebnih storitev.

7. člen

POSLOVNI DOBIČEK

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje, kot je prej omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo toliko dobička, ki se pripiše tej stalni poslovni enoti. Šteje se, da se dobiček od prodaje dobrin ali blaga, ki je enako ali podobno, kot se prodaja prek stalne poslovne enote, ali od drugih poslovnih dejavnosti, ki so enake ali podobne, kot se opravljajo prek stalne poslovne enote, lahko pripiše tej stalni poslovni enoti, če se ugotovi, da je bila taka prodaja ali dejavnost organizirana na način, namenjen izognitvi obdavčenju v državi, v kateri je stalna poslovna enota.

2. Ob upoštevanju določb tretjega odstavka tega člena, kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripiše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod istimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.

3. Pri določanju dobička stalne poslovne enote je v državi pogodbenici dovoljeno odšteti stroške (razen stroškov, ki jih ne bi bilo mogoče odšteti, če bi bila ta stalna poslovna enota ločeno podjetje te države pogodbenice), ki nastanejo za namene stalne poslovne enote, vključno s poslovnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki so tako nastali bodisi v državi, v kateri je stalna poslovna enota, ali drugje.

4. Če se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, običajno določi na podlagi porazdelitve vsega dobička podjetja na njegove dele, nič v drugem odstavku tega člena tej državi pogodbenici ne preprečuje določiti obdavčljivega dobička z običajno porazdelitvijo; sprejeta metoda porazdelitve pa mora biti taka, da je rezultat v skladu z načeli tega člena.

5. Stalni poslovni enoti se ne pripiše dobiček samo zato, ker ta stalna poslovna enota nakupuje dobrine ali blago za podjetje.

6. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, vsako leto določi po isti metodi, razen če je upravičen in zadosten razlog za nasprotno.

7. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke, ki so posebej obravnavane v drugih členih te konvencije, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. člen

LADIJSKI IN LETALSKI PREVOZ

1. Dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice doseže iz opravljanja ladijskih ali letalskih prevozov v mednarodnem prometu, se obdavči samo v tej državi.

2. Določbe prvega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe v interesnem združenju (pool), mešanem podjetju ali mednarodni prevoznici.

9. člen

POVEZANA PODJETJA

1. Kadar:

- a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali
- b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice

in v obeh primerih obstajajo ali se uvedejo med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih pogoji, drugačni od tistih, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se kakršen koli dobiček, ki bi prirastel enemu od podjetij, če takih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirastel, lahko vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

2. Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi, in je tako vključen dobiček, ki bi prirastel podjetju prve omenjene države, če bi bili pogoji, ki obstajajo med podjetjema, taki, kot bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se pristojna organa držav pogodbenic lahko med seboj posvetujeta, da bi dosegla soglasje o prilagoditvi dobička v obeh državah pogodbenicah.

3. Država pogodbenica ne sme spremeniti dobička podjetja v primerih iz prvega odstavka tega člena po preteku rokov, določenih v njeni notranji zakonodaji, in v nobenem primeru po petih letih od konca leta, v katerem podjetju te države priraste dobiček, ki bi se lahko tako spremenil. Ta odstavek se ne uporablja v primeru goljufije ali namerne kršitve.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take dividende pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega:

- a) 5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba, ki ima neposredno v lasti najmanj 25 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende;
- b) 15 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih.

Ta odstavek ne vpliva na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se plačajo dividende.

3. Izraz "dividende", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic ali drugih pravic do udeležbe v dobičku, ki niso terjatve, in tudi dohodek iz drugih pravic, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države, katere rezident je družba, ki dividende deli.

4. Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je delež, v zvezi s katerim se

dividende plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto ali stalno bazo v tej drugi državi, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička na nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v taki drugi državi.

11. člen

OBRESTI

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take obresti pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik obresti rezident druge države pogodbenice, tako zaračunani davek ne presega 10 odstotkov bruto zneska obresti.

3. Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena so obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici ter jih prejme in je njihov upravičeni lastnik vlada druge države pogodbenice, vključno z njenimi lokalnimi oblastmi in političnimi enotami, centralna banka, državna delniška družba "Latvijski izvozni krediti" (Latvijas eksportkredits), Slovenska izvozna družba, ali obresti od posojil, za katera jamči družba "Latvijski izvozni krediti" ali Slovenska izvozna družba, oproščene davka v prvi omenjeni državi.

4. Izraz "obresti", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, in še posebej dohodek iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami za takšne vrednostne papirje, obveznice ali zadolžnice. Izraz "obresti" pa ne vključuje nobenega dohodka, ki se v skladu z določbami 10. člena obravnava kot dividende. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namen tega člena ne štejejo za obresti.

5. Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

6. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala zadolžitev, za katero se plačajo obresti ter take obresti krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da take obresti nastanejo v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek obresti glede na terjatve, za katere se plačajo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se

določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. člen

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take licenčnine in avtorski honorarji pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako zaračunani davek ne presega 10 odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev.

3. Izraz "licenčnine in avtorski honorarji", kot je uporabljen v tem členu, pomeni plačila vsake vrste, prejeta kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi in filmi ali trakovi ali drugimi sredstvi za reprodukcijo slike ali zvoka za radijsko ali televizijsko predvajanje, katerega koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za uporabo ali pravico do uporabe industrijske, komercialne ali znanstvene opreme ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

4. Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri licenčnine in avtorski honorarji nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Šteje se, da so licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčnin in avtorskih honorarjev ter take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek licenčnin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

13. člen

KAPITALSKI DOBIČKI

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo nepremičnin, ki so omenjene v 6. členu in so v drugi državi pogodbenici, ali deležev v družbi, katere premoženje v glavnem predstavljajo take nepremičnine, se lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Dobiček iz odtujitve premoženja, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premoženja, ki se nanašajo na stalno bazo, ki jo ima rezident države pogodbenice na voljo v drugi državi pogodbenici za namen opravljanja samostojnih osebnih storitev, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem) ali take stalne baze, se lahko obdavči v tej drugi državi.
3. Dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice, ki opravlja ladijske ali letalske prevoze v mednarodnem prometu, doseže z odtujitvijo ladij ali letal, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, ali premoženja, ki se nanašajo na opravljanje prevozov s takimi ladjami ali letali, se lahko obdavči samo v tej državi.
4. Dobiček iz odtujitve kakršnega koli premoženja, ki ni premoženje, navedeno v prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.

14. člen

SAMOSTOJNE OSEBNE STORITVE

1. Dohodek, ki ga dobi posameznik, ki je rezident države pogodbenice, iz poklicnih storitev ali drugih samostojnih dejavnosti, se obdavči samo v tej državi, razen če ima stalno bazo, ki mu je redno na voljo v drugi državi pogodbenici za namene opravljanja njegovih dejavnosti. Če ima tako stalno bazo, se dohodek lahko obdavči v drugi državi, a samo toliko dohodka, kolikor se pripiše tej stalni bazi. Zato se šteje, da ima posameznik, ki je rezident države pogodbenice in biva v drugi državi pogodbenici v obdobju ali obdobjih, ki trajajo skupno več kot 183 dni v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev, ki se začne ali konča v zadevnem davčnem letu, stalno bazo, ki mu je redno na voljo v tej drugi državi, in se dohodek, ki ga doseže iz zgoraj omenjenih dejavnosti v tej drugi državi, pripiše tej stalni bazi.
2. Izraz "poklicne storitve" vključuje še posebej samostojne znanstvene, literarne, umetniške, izobraževalne ali pedagoške dejavnosti kot tudi samostojne dejavnosti zdravnikov, odvetnikov, inženirjev, arhitektov, zobozdravnikov in računovodij.

15. člen

ODVISNE OSEBNE STORITVE

1. V skladu z določbami 16., 18., 19. in 20. člena se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja tako, se lahko tako dobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi.
2. Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

- a) je prejemnik navzoč v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki ne presegajo skupno 183 dni v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev, ki se začne ali konča v zadevnem davčnem letu, in
- b) prejemek plača delodajalec, ki ni rezident druge države, ali se plača v njegovem imenu in
- c) prejemka ne krije stalna poslovna enota ali stalna baza, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji ali letalu, s katerim podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, lahko obdavči v tej državi.

16. člen

PLAČILA DIREKTORJEM

Plačila direktorjem in druga podobna plačila ali prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član upravnega odbora ali kakršnega koli drugega podobnega organa družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

17. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Ne glede na določbe 14. in 15. člena se dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kot je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik, ali kot športnik iz takšnih osebnih dejavnosti, ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih izvaja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne priraste samemu nastopajočemu izvajalcu ali športniku osebno, temveč drugi osebi, se ta dohodek kljub določbam 7., 14. in 15. člena lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri se izvajajo dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika.

3. Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo za dohodek, dosežen z dejavnostmi nastopajočega izvajalca ali športnika v državi pogodbenici, če se obisk v tej državi v celoti ali pretežno financira z javnimi sredstvi ene ali obeh držav pogodbenic ali njunih političnih enot ali lokalnih oblasti. V takem primeru se dohodek obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je nastopajoči izvajalec ali športnik.

18. člen

POKOJNINE

V skladu z določbami drugega odstavka 19. člena se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki se izplačujejo rezidentu države pogodbenice za preteklo zaposlitev, obdavčijo samo v tej državi.

19. člen

DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki razen pokojnin, ki jih plačuje država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo ali politično enoto ali lokalno oblast, se obdavčijo samo v tej državi.
b) Take plače, mezde in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če se storitve opravljajo v tej državi in je posameznik rezident te države, ki:
 - (i) je državljan te države ali
 - (ii) ni postal rezident te države samo za namen opravljanja storitev.
2. a) Vsaka pokojnina, plačana iz skladov države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti posamezniku za storitve, opravljene za to državo ali enoto ali oblast, se obdavči samo v tej državi.
b) Taka pokojnina pa se obdavči samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države.
3. Določbe 15., 16., 17. in 18. člena se uporabljajo za plače, mezde in druge podobne prejemke ter za pokojnine za storitve, opravljene v zvezi s posli države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti.

20. člen

PROFESORJI IN RAZISKOVALCI

1. Posameznik, ki obišče državo pogodbenico zaradi poučevanja ali raziskovanja na univerzi, višji ali visoki šoli ali drugi priznani izobraževalni ali znanstveni ustanovi v tej državi pogodbenici in ki je ali je bil tik pred tem obiskom rezident druge države pogodbenice, je v prvi omenjeni državi pogodbenici oproščen davka na prejemke za tako poučevanje ali raziskovanje v obdobju največ dveh let od datuma prvega obiska s tem namenom.
2. Določbe prvega odstavka tega člena se za dohodek od raziskav ne uporabljajo, če se raziskava ne opravlja v javnem interesu, ampak predvsem v zasebno korist določene osebe ali oseb.

21. člen

ŠTUDENTI

1. Plačila, ki jih študent, pripravnik ali vajenec, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in je v prvi omenjeni državi navzoč samo z namenom svojega izobraževanja ali usposabljanja, prejme za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje, se ne obdavčijo v tej državi pod pogojem, da taka plačila nastanejo iz virov zunaj te države.

2. Glede plačil, ki jih ne opredeljuje prvi odstavek tega člena, in prejemkov za odvisne osebne storitve, opravljene med takim izobraževanjem ali usposabljanjem, je študent, pripravnik ali vajenec upravičen do enakih oprostitev, odbitkov ali znižanj za davke od dohodka kot rezidenti države pogodbenice, v kateri je na obisku.

22. člen

DRUGI DOHODKI

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjer koli in niso obravnavani v predhodnih členih te konvencije, se obdavčijo samo v tej državi.

2. Določbe prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kot so opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej ali v tej drugi državi opravlja samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je pravica ali premoženje, za katero se plača dohodek, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

23. člen

PREMOŽENJE

1. Premoženje, ki ga predstavljajo nepremičnine iz 6. člena v lasti rezidenta države pogodbenice in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Premoženje, ki ga predstavljajo premičnine, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnine v zvezi s stalno bazo, ki so na voljo rezidentu države pogodbenice v drugi državi pogodbenici za opravljanje samostojnih osebnih storitev, se lahko obdavči v tej drugi državi.

3. Premoženje, ki ga predstavljajo ladje ali letala, s katerimi podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, in premičnine v zvezi z opravljanjem prevozov s takimi ladjami in letali, se obdavči samo v tej državi.

4. Vsi drugi elementi premoženja rezidenta države pogodbenice se obdavčijo samo v tej državi.

24. člen

METODE ZA ODPRAVO DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

Dvojno obdavčevanje se odpravi takole:

1. V Sloveniji:

- a) kadar rezident Slovenije dobi dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v Latviji, Slovenija dovoli:

- (i) kot odbitek od davka od dohodka takega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v Latviji;
- (ii) kot odbitek od davka od premoženja takega rezidenta znesek, ki je enak davku od premoženja, plačanemu v Latviji.

Tak odbitek pa v nobenem primeru ne sme presegati tistega dela davka od dohodka ali premoženja, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanim dohodku ali premoženju, odvisno od primera, ki se lahko obdavči v Latviji;

- b) kadar je v skladu s katero koli določbo te konvencije dohodek, ki ga rezident Slovenije dobi, ali premoženje, ki ga ima v lasti, oproščeno davka v Sloveniji, lahko Slovenija pri izračunu zneska davka od preostalega dohodka ali premoženja takega rezidenta vseeno upošteva oproščeni dohodek ali premoženje.

2. V Latviji:

- a) kadar rezident Latvije dobi dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se v skladu s to konvencijo lahko obdavči v Sloveniji, Latvija dovoli, če v njeni domači zakonodaji ni predvidena ugodnejša obravnava:
 - (i) kot odbitek od davka od dohodka takega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v Sloveniji;
 - (ii) kot odbitek od davka od premoženja takega rezidenta znesek, ki je enak davku od premoženja, plačanemu v Sloveniji.

Tak odbitek pa v Latviji v nobenem primeru ne sme presegati tistega dela davka od dohodka ali premoženja, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanim dohodku ali premoženju, odvisno od primera, ki se lahko obdavči v Sloveniji;

- b) kadar družba, ki je rezident Latvije, prejme dividendo od družbe, ki je rezident Slovenije, v kateri ima v lasti najmanj 10 odstotkov delnic s polno glasovalno pravico, plačani davek v Sloveniji za namene pododstavka a) vključuje poleg davka, plačanega na dividendo, tudi ustrezen delež davka, plačanega na dobiček družbe, iz katere je bila dividenda plačana.

25. člen

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena uporablja tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Osebe brez državljanstva, ki so rezidenti države pogodbenice, ne smejo biti v nobeni državi pogodbenici zavezane kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva.

3. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne sme biti manj ugodno v tej drugi državi, kot je obdavčevanje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti. Ta določba se ne razlaga, kot da zavezuje državo

pogodbenico, da prizna rezidentom druge države pogodbenice kakršne koli osebne olajšave, druge olajšave in znižanja za davčne namene zaradi osebnega stanja ali družinskih obveznosti, ki jih priznava svojim rezidentom.

4. Razen kadar se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena, sedmega odstavka 11. člena ali šestega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri določanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države. Podobno se tudi kakršni koli dolgovi podjetja države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice pri določanju obdavčljivega premoženja takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili pogodbeno dogovorjeni z rezidentom prve omenjene države.

5. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi zavezana kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve do drugih podobnih podjetij prve omenjene države.

6. Določbe tega člena se uporabljajo ne glede na določbe 2. člena za davke vseh vrst in opisov.

26. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVORA

1. Kadar oseba meni, da imajo ali bodo imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ne glede na sredstva, ki ji jih omogoča domača zakonodaja teh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, ali če se njen primer nanaša na prvi odstavek 25. člena, tiste države pogodbenice, katere državljan je. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami konvencije.

2. Pristojni organ si, če se mu zdi pritožba upravičena in če sam ne more priti do zadovoljive rešitve, prizadeva rešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice z namenom izogniti se obdavčevanju, ki ni v skladu s konvencijo. Vsak dosežen dogovor se izvaja ne glede na roke v domači zakonodaji držav pogodbenic.

3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom razrešiti vse težave ali dvome, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi konvencije. Prav tako se lahko med seboj posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih konvencija ne predvideva.

4. Pristojna organa držav pogodbenic lahko neposredno komunicirata med seboj, da bi dosegla dogovor v smislu prejšnjih odstavkov, vključno prek skupne komisije, ki jo sestavljata sama ali njuni predstavniki.

27. člen

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjavata take informacije, ki so potrebne za izvajanje določb te konvencije ali domače zakonodaje držav pogodbenic glede davkov, za katere se uporablja ta konvencija, kolikor obdavčevanje na njeni podlagi ni v nasprotju s konvencijo. Izmenjava informacij ni omejena s 1. členom. Vsaka informacija, ki jo prejme država pogodbenica, se obravnava kot tajnost na isti način kot informacije, pridobljene po domači zakonodaji te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženi pri odmeri ali pobiranju, izterjavi ali pregonu ali pri odločanju o pritožbah glede davkov, za katere se uporablja konvencija. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo na sodnih obravnavah ali pri sodnih odločitvah.

2. V nobenem primeru se določbe prvega odstavka tega člena ne razlagajo, kot da nalagajo državi pogodbenici obveznost:

- a) da izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice,
- b) da priskrbi informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonski ali običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice,
- c) da priskrbi informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinske postopke, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

28. člen

ČLANI DIPLOMATSKIH PREDSTAVNIŠTEV IN KONZULATOV

Nič v tej konvenciji ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih predstavništav ali konzulatov po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV

(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *konvencije* se ugodnost po *konvenciji* v zvezi z delom dohodka ali premoženja ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *konvencije*.

29. člen

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Vladi držav pogodbenic druga drugo uradno obvestita, ko so izpolnjene ustavne zahteve za začetek veljavnosti te konvencije.
2. Konvencija začne veljati na datum zadnjega uradnega obvestila iz prvega odstavka tega člena in njene določbe se uporabljajo v obeh državah pogodbenicah:
 - a) v zvezi z davki, zadržanimi pri viru, za dohodek, dobljen prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati konvencija;
 - b) v zvezi z drugimi davki od dohodka in davki od premoženja za davke, odmerjene za katero koli davčno leto, ki se začne prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati konvencija.

30. člen

PRENEHANJE VELJAVNOSTI

Ta konvencija velja, dokler je ena od držav pogodbenic ne odpove. Vsaka država pogodbenica lahko odpove konvencijo po diplomatski poti s pisnim obvestilom o odpovedi najmanj šest mesecev pred koncem katerega koli koledarskega leta. V takem primeru se konvencija v obeh državah pogodbenicah preneha uporabljati:

- a) v zvezi z davki, zadržanimi pri viru, za dohodek, dobljen prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je bilo dano obvestilo o odpovedi;
- b) v zvezi z drugimi davki od dohodka in davki od premoženja za davke, odmerjene za katero koli davčno leto, ki se začne prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je bilo dano obvestilo o odpovedi.

V dokaz navedenega sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenata, podpisala to konvencijo.

Sestavljeno v dveh izvornikih v Ljubljani dne 17. aprila 2002 v slovenskem, latvijskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa tri besedila enako verodostojna. Pri različni razlagi prevlada angleško besedilo.

Za Vlado
Republike Slovenije
Darko Končan

Za Vlado
Republike Latvije
Māris Riekštis

PROTOKOL

Ob podpisu Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Latvije o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja (v nadaljevanju "konvencija") sta se strani sporazumeli o naslednjih določbah, ki so sestavni del konvencije.

1. V zvezi s tretjim odstavkom 4. člena

Kadar je oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic in si pristojna organa držav pogodbenic prizadevata njen status določiti s skupnim dogovorom, pri tem upoštevata takšne dejavnike, kot sta sedež dejanske uprave, kraj, kjer je oseba registrirana ali drugače ustanovljena, in vse druge ustrezne dejavnike.

2. V zvezi s 6. in 13. členom

Razume se, da se lahko v skladu z določbami 13. člena obdavčita celoten dohodek in dobiček iz odtujitve nepremičnin, ki so omenjene v 6. členu in so v državi pogodbenici.

V dokaz navedenega sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenata, podpisala ta protokol.

Sestavljeno v dveh izvornikih v Ljubljani dne 17. aprila 2002 v slovenskem, latvijskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa tri besedila enako verodostojna. Pri različni razlagi prevlada angleško besedilo.

Za Vlado

Republike Slovenije

Darko Končan

Za Vlado

Republike Latvije

Māris Riekštis